

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag**39. Brev af 23. februar 1949 fra ambassadør Nils Svenningsen i Stockholm til statsminister Hans Hedtoft (side 83-84)****Bilag 39****Brev af 23. februar 1949 fra ambassadør Nils Svenningsen i Stockholm til statsminister Hans Hedtoft**

Stockholm, den 23. februar 1949

Kære Hedtoft,

Erlander telefonerede kl. 12,40 i dag for at meddele følgende:

Han havde nu haft samtaler med repræsentanter for de forskellige politiske partier, nærmere betegnet med partilederne. Disse kunne alle lige så vanskeligt som han selv tænke sig, at der skulle være nogen mulighed for at oprette et dansk-svensk forsvarsforbund. For at forebygge en splittelse i Norden havde man fra svensk side været rede til at medvirke til dannelsen af et alliancefrit skandinavisk forsvarsforbund. Risikoen ved et sådant havde man bedømt som værende mindre.

Nu var splittelsen imidlertid et faktum, som man her måtte tillægge afgørende betydning. Risikoen ved nu at danne et dansk-svensk forbund ville være for stor til at opveje fordelene derved. Ingen af partilederne vovede at anbefale (tillstyrke) et dansk-svensk forbund.

Erlander forstod særdeles vel Danmarks vanskelige stilling. Han ville ikke indlade sig på at give os noget råd, det tilkom ham slet ikke, men han ville blot gøre den bemærkning, at det her i Sverige ikke ville fremkalde nogen særlig stor overraskelse, dersom Danmark så sig nødsaget til at følge Norge.

Foranstående meddeles til bekræftelse af telefonbesked dags dato kl. 13,30.

Jeg har tilladt mig at sende Gustav Rasmussen kopi af dette brev.

Med venlig hilsen
din hengivne
(s) Nils Svenningsen.

PS. Under en personlig samtale med Erlander dags eftermiddag fik jeg det indtryk, at han for sit eget vedkommende næppe var tilbøjelig til at bedømme risikoen at være helt så stor, som den her almindeligvis bedømmes. Når han alligevel mener at burde afvise tanken om et dansk-svensk forbund, er det, fordi han vurderer de politiske muligheder således, at der ikke består nogen udsigt til dets gennemførelse. Et halvt imødekommende svar fra svensk side (om velvillig overvejelse eller lignende) ville let kunne føre Danmark på et sidespor, som efter Erlander's nøgterne bedømmelse af samtlige faktorer må ende blindt. Han synes derfor, det er bedre straks at give os ren besked om, at der ikke findes nogen vej frem til et dansk-svensk forbund.

Imidlertid ville Erlander, som meddelt dig i mandags – vel nærmest for at have formaliteterne i orden – tage spørgsmålet op til drøftelse i det svenske udenrigsævn. Han er i telegrafisk korrespondance med Undén, p.t. Paris, om tidspunktet for et sådant møde. Han mener, det kan blive lørdag den 26. eller mandag den 28. ds.

(Bilag 39 fortsat)

Skulle du lægge vægt på, at mødet finder sted tidligere, kunne han tænke sig at tage det, allerede inden Undén kom tilbage, selv om han i og for sig nødigt ville holde møde med nævnet uden udenrigsministerens nærværelse.

(s) Sv.

[Faded, illegible text block]

Mine venlige hilsener
din hengivne
(s) Vilhelm

[Faded, illegible text block]

Kilde: Udenrigsministeriet: *Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966*, bind II: Bilag, København: Udenrigsministeriet 1968.